

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

af B.S. Ingemann ; sælges til Fordeel for vore
faldne Krigeres Efterladte.

Titel | Title:

Fem Kampsange i Oprørstiden 1848

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Kjøbenhavn : J. D. Qvist, [1848]

Fysiske størrelse | Physical extent:

7 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

B. S. Ingemann.

Om Samfundet i Grönstaden.

1848.

53, - 395.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 53 8°

1 1 53 0 8 06889 8

+ REX

Fem Kampsfænge

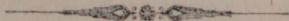
i

Oprørstiden

1848.

Af

B. C. Ingemann.

Kjøbenhavn.

Sælges til Fordeel for vore faldne Krigeres Efterladte.

Einige Beispiele

Exposition

1848

Dr. W. J. J. J.

Exposition

Den ulmende Blod slog i Flamme ud —
 Bildt Flammerne hviled om Trostebens Brud:
 Fra Ederens Strome vil Meened rokke Danmarks
 Grændse!

Harhundreders hellige Baand! — hold fast!
 Om ogsaa de glindsende Traade nu brast —
 See! Vren var altid det stolteligste Træ i Skoven!

Det feireste Træ skal staa fast i Nord!
 Til Røg blive Flammen, som over det foer!
 Ved Ederens Strem skal Forræderhobens Grændse
 visne!

Men Sandhed og Ret har i Folket Rod —
 Og Vren er dyr som det dyreste Blod!
 Fra Ederens Strem skal ei Falskhed rokke Danmarks
 Grændse!

Hvo troløs greb Sværd — skal for Sværdet døe!
 Ret aldrig blev Meened Velsignelsens Føe!
 Med Gud nu for Kongen og Folket — og for Danmarks
 Vre!

*) til Folkefangsten: Kong Frederik sidder paa Koldinghuus.
 Melodien findes i 4de Tome af Nyerups og Rahbeks
 Middelalderfsange under Nr. 110, og udsat af Weyse i
 1ste Hæfte af hans Kæmperisemelodier Nr. 41.

II*).

Kong Fredrik kalder Danmarks Mænd
Til Grens Dyft!

Med Retsfærd's Dommersværd ved Lænd,
Han over Folk og Land seer hen.

Seit tordner det blandt danske Mænd:

Til Grens Dyft!

Frem hver, som kraftig Kæmpe kan!

Med Gud for Drot og Fædreland

Til Dyft!

Det gjælder Værn for Danmarks Land

I Sandheds Kamp!

Det gjælder Ret for danske Mænd

Til Moders Nest og Fædres Strand!

Nu Kraft og Ro, trods Sindets Brand,

I Sandheds Kamp!

Med Heimods Sind, med Grens Sværd,

Kun frem mod Had og Oprørsfærd

Til Kamp!

See Den, der svigfuld bred sin Ed

Med Riddingsmod!

See dem, der Danmark søndersled

Og styrted Trostabs Banner ned!

Var selv der fordums Brødre med —

Det koster Blod!

Men blev saa Blodet til et Hav —

For Gren Danmark stolt hengav

Sit Blod!

*) til Nationalsangtonen: Kong Christian stod ved høien Mast.

III *).

Kong Fredrik stod i Baabendragten
 I Staalhjelms ved sin Faders Grav;
 Med Folkets Sind og Kongemagten
 Han arved Sværd og Dommerstav.
 Til store Dom nu Tiden kalder:
 Alt Dommen faldt — nu Sværdet falder!
 Men Gud i Haand ham Sværdet gav. :|:

I Oprørsoglens Dine luer
 Et Blik med vilde Vanvidsdrøm:
 Et selvskabt Rige Dglen skuer;
 Det Riges Grund er blodrød Strøm;
 Dets Ret er Svig, dets Lov er Rænker,
 Paa Haderskrone Legnen tænker;
 Men Skjændsel følger Legnens Drøm! :|:

Kong Fredrik vinker — trofast følger
 Ham Danmarks Folk i Wrens Kamp.
 Bag Rendsborgs Volde Dglen dolger
 Sit Flammesvælg i giftig Damp.
 Afsted! — lad Flammestremmen bruse!
 Med Gud vi Dglens Hoved knuse!
 Og Seir skal krone Wrens Kamp! :|:

*) kan synges til Kuhlaus Musik til Bjergmandsangen i
 Hugo von Rheinberg: „en Grube staaer i Bjergets Indre“.

IV*).

Dragen i Rendsborg.

I Rendsborg der ligger en Drage led;
 Den sprælder med gyldne Ringe.
 Hver Ring var før en stolt Ridder, der red
 Med Brast og med Bulder til Thinge.
 I Rendsborg sprælder den Drage!

De Riddere brød deres Ed med Skam —
 Om Være de skal ei tale:
 Til Ringe de blev kun paa Logndragens Ham
 Alt før den fik Hoved og Hale.
 I Rendsborg lurker nu Dragen!

To Hoveder voxed paa Dragen ud —
 De før vare Drneffæle;
 Men Eden de brød imod Konge og Gud
 Dg hvisled med Slangemæle.
 I Rendsborg hvisler nu Dragen!

Den hvislende Drage fik Mund paa Gang
 Alt med Profuratortunger,
 Dg Hale fik Dragen, saa bred og saa lang,
 Af Giften i Lognens Lunger.
 I Rendsborg hyler nu Dragen.

*) synges som Herr Tønnes Bisc.

Den Drage vil opsluge Danmarks Land,
 Men Havet den for skal drikke,
 Mens Danmark har Mænd og mens Havet har
 Vand

Til Rov bliver Danmark ikke.
 Med Gud saa knuse vi Dragen!

V*).

Røst, gamle Danmark, høit din Røst!
 Bliv Ild hver Gnist i Nordens Bryst!
 Hver Nerve, bliv til Staal!
 Bliv Lyn hvert Sværd i danske Haand!
 Som Phoenixfugl, ældgamle Aand!
 Du floi med Sang fra Baal. —
 Med gamle Danmark, ung paany,
 Opsving dig stærk som Orn mod Sky!
 Redslung med Kraft i Kampens Gny
 Guds Lyn i Danstens Staal!

*) til Sandbergs: Ur svenska hjertans djup engång.

Einmal ich wieder in meine Heimat kam,
Dort stand ich vor der alten Thür,
Und dachte an die Zeiten, die ich dort
Verlebte, an die Freuden, die ich dort

Ich war ein Kind, ein Kind, ein Kind,
Und ich war ein Kind, ein Kind, ein Kind,
Und ich war ein Kind, ein Kind, ein Kind,
Und ich war ein Kind, ein Kind, ein Kind,

(V.)

Ich war ein Kind, ein Kind, ein Kind,
Und ich war ein Kind, ein Kind, ein Kind,
Und ich war ein Kind, ein Kind, ein Kind,
Und ich war ein Kind, ein Kind, ein Kind,
Und ich war ein Kind, ein Kind, ein Kind,
Und ich war ein Kind, ein Kind, ein Kind,
Und ich war ein Kind, ein Kind, ein Kind,
Und ich war ein Kind, ein Kind, ein Kind,

Ich war ein Kind, ein Kind, ein Kind,
Und ich war ein Kind, ein Kind, ein Kind,
Und ich war ein Kind, ein Kind, ein Kind,
Und ich war ein Kind, ein Kind, ein Kind,

